

pollent verbo et modo dissimiliter se habentibus: ut sortem currere est possibile. et sortem non currere non est necesse. **Tertia** regula. Omnes propositiones de impossibili et de necesse equaliter per verbo dissimiliter se haberent modo similiter: ut sortem currere non est impossibile. et sortem non currere non est necesse. Et intelligitur modus similiter se haberet dissimiliter quantum ad affirmationem et negationem. ita et de verbo seu dicto. Et predicta regula non facit mentionem de contingente. eo quod contingens convertitur cum possibili. Unde idem est iudicium de propositionibus virtutibus.

De propositione modalium

Propositionum modalium. alie sunt contrarie. alie subcontrarie. alie contradictorie. alie subalterne. Unde omnes propositiones que sunt in quarta linea de purpurea contrariantur omnibus his que sunt in tercia linea de iliace. Et omnes que sunt in prima linea de amabimus subcontrariantur his que sunt in secunda linea de coentuli. Item primus ordo et tertius. similiter secundus et quartus contradicunt. Item primus ordo subalternatur quarto. et secundus subalternatur tertio: ut patet in his versibus.

Tercius est quarto semper contrarius ordo

Sicut in linea subcontraria prima secunde

Tercius est primo contradictorius ordo

Pugnat cum quarto contradictorio secundo

Prima subest quarte vice particularis habens se

Nec habet ad seriem se legem secunda sequentem

Ordo subalternus sit primus sive secundus

Finit tractatus primus

Sequitur tractatus secundus

Redicabile quandoque sumitur proprie. et sic solu dicuntur predicabile quod de pluribus predicatur: ut homo. Quandoque sumitur communiter. et sic dicitur predicabile quod de uno solo predicitur: ut sortes. sive de pluribus: ut homo. An predicabile prius presumptu et universaliter idem sunt secundum rem. sed differunt ratione quod predicabile definitur per dici de universaliter vero per esse in multis. Est autem predicabile quod aptum natum est dici sive predicatur de multis. Est autem universaliter quod aptum natum est esse

*fr solo de qib in multis. Unde predicable ex proprium sumptum sive uniuersale
per genus dividitur per genus speciem differentiam proprium et accidens. Et
solum de his quinque hic intendimus.*

inf 10 ar ea quod videtur et reg

*Primo modo collectio multorum quodammodo se
habentium ad se inuicem et ad unum principium: ut
collectio eorum quae sunt de eadem parentela undeatur.*

Benus *modus* **or** *tripliciter* **ab uno aucto:** ut romani a romulo. Secundo modo
est quod est principius unius cuiusque genitiois: ut

*pater vel patria sive locus. Tercio modo cui
supponitur species: ut animal cui supponitur homo. Et hunc modo capitulo genus. Et definitio sic.*

Benus est quod predicatur de pluribus differentiis specie in eo quod quid est. Exemplum: ut animal predicatur de homine et equo que differunt specie. Alia definitio est. **Benus** est cui supponitur species: ut animal cui supponitur homo. Ad agnoscendum autem hoc membrum (differentiis specie) oportet scire quod differentes modos quot modis dicitur idem. quia tot modis dicitur unus oppositorum quot modis dicitur et reliquum.

Iudem *genere*
Iudem *modus* *tripliciter. scz* **Iudem** *specie*
Iudem *numero*

Eadem generes sunt quecumque sub uno genere continentur ut homo et equus sub animali. Eadem specie sunt quecumque sub eadem specie continentur: ut sortes et plato sub homine

Iudem *nomine*
Iudem *numero* *modus* *tripliciter. scz* **Iudem** *definitione*
Iudem *proprio et accidente*

Eadem nomine dicuntur quorum res est una. nomina vero plura: ut marcus tullius. Eadem definitio dicuntur quorum unum est definitio alterius: ut homo et animal rationale mortale. Eadem proprio dicuntur quorum unum est proprium alterius et pertinet cum eo: ut visibilis est proprio proprio hominis. Eadem accidere dicuntur quorum unum est accessus alterius: ut sortes et sua albedo sunt idem accidente

Sicut *modus* *tripliciter. scz* *modus* **genere**
modus **specie**
modus **numero**

Differentia genere sunt quecūq; sub diuersis generibus cōtinentur: vt homo & arbor sunt differentia genere: vt homo cōtinetur sub hoc genere animal. & arbor sub hoc genere planta.
Differentia specie sunt quecūq; sub diuersis speciebus cōtinentur: vt sortes sub homine. & brunellus sub equo. **D**ifferentia numero sunt quecūq; diuersum numerū cōstituit: vt sortes & plato. Illud autē dicit̄ p̄dicari in quid quod cōuenienter resp̄detur ad interrogat̄ factā per quid. Exemplū ut cū queritur quid est homo. cōuenienter resp̄detur animal. ergo animal p̄dicatur de homine in quid. Aliter autem definiuntur genus. **G**enus est cui supponit̄ species

Divisio generis

Et diuiditur genus in genus generalissimum & in gen⁹ sub alternum. **G**enus generalissimum est supra quod nō est aliqd si genus supueniēs. **V**el sic. **G**enus generalissimum est qđcuz camenta que sunt. substantia. quantitas. ad aliquid. qualitas actio. passio. rbi. quando. situs. habitus.

Hec autem decem dicuntur generalissima quia nulluz gen⁹ nūshabent supra se. **L**icet eī ens dicatur de istis decem. hoc tamen non est vniuoce sed equinoce ideo nō est genus eorum. De his autem decem nihil in modo dicetur. sed in p̄dicamētis de istis determinabimus. **G**enus sub alternum est. quod cū species potest esse species: vt animal est genus hominis. & species corporis animati

Due sunt definitiones speciei.

Species est quod p̄dicatur de pluribus differētibus numero in eo quod quid est. In hac autem definitione hoc verbum p̄dicatur dicit̄ aptitudinem & nō actuū similiter & in alijs: vt homo p̄dicatur de sorte & platone. & sic de alijs particularibus hominibus que sunt plura & differētia numero. Et p̄dicatur de eis in quid. Quia cum queritur quid est sortes. respondetur homo. Definitur etiam sic. Spe cies est quod ponit̄ sub ali signato genere & de qua genus in eo quod quid est p̄dicatur

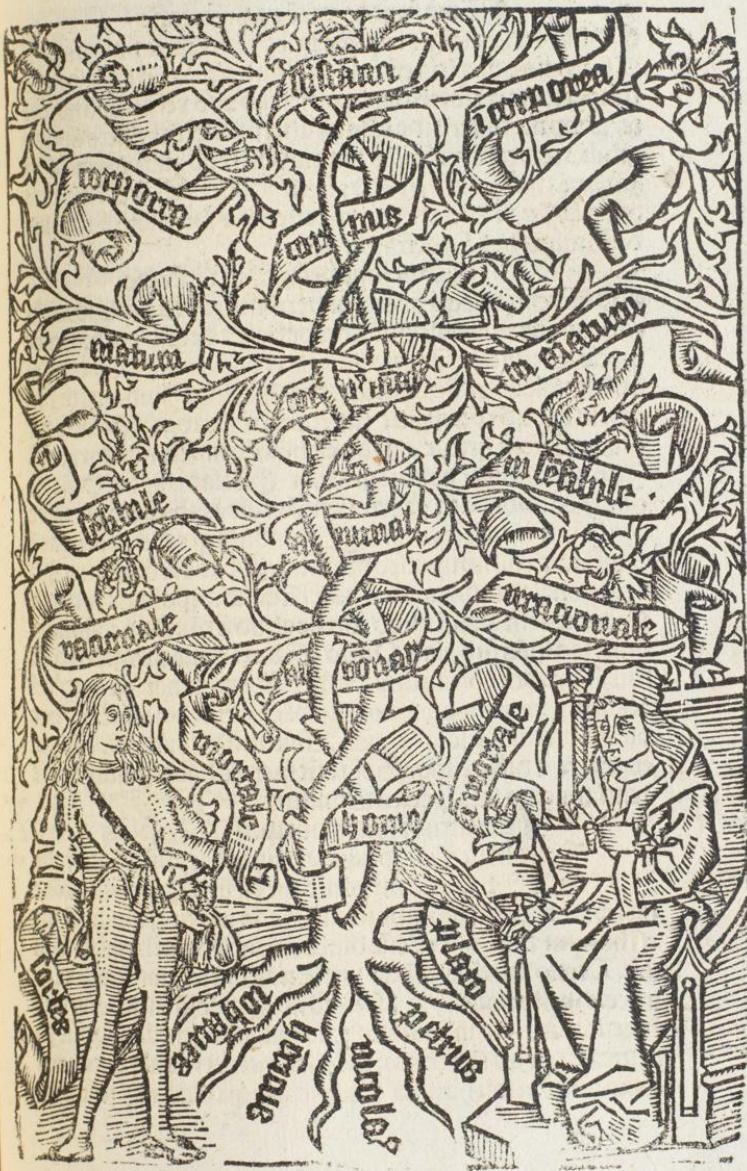
Divisio speciei

Et diuiditur species in speciem specialissimam et speciem sub alternam. **S**pecies specialissima est que cum sit species

*de se sub
est pro
ut e
genit
et
alioz*

non potest esse genus. **T**el sic. Species specialissima est sub qua non est inferior species: vt homo. **S**pecies subalterna est que cum sit species potest esse genus: vt animal. **U**nde que cuncte sunt inter genus generalissimum et speciem specialissimam possunt esse genera et species ad aliud quidem et ad aliud sumpta. Sunt enim genera respectu inferiorum species vero respectu superiorum. **T**at autem hoc sit magis planum sumatur exemplum de uno predicamento: vt substantia est genus primum sub hac autem corpus. sub corpore corpus animalium sub quo animal. sub animali animal rationale sub homo. sub homine sunt individua: vt sortes plato. **I**ndividuum est quod de uno solo predicatur: vt sortes de se ipso. **N**ec omnia patent in arbore Porphiriana. **U**nde versus. Ita nibi plana facit arbor porphiriana.

Qequitur arbor Porphiriana.

5 / 64

Tres sunt acceptiores differentie

Differentia dicitur tripliciter. scz cōiter p̄rie et magis p̄rie
L̄ominis differentia est qua alterū ab altero vela scipso separa-
bili accidēte: vt sortes sedēs differt ab alio vel a scipso nō sedē-
te. Propria differentia est qua alterū differt ab altero insepa-
rabili accidente: vt sortes symus differt ab alio nō symus. Da-
gis propria differentia est qua alterum differt ab altero specifica
differentia: vt homo ab equo differt per rationale. Et isto mo-
do sumitur hic. Et definitur sic.

Duae sunt definiitōes differentie

Differentia est qd̄ p̄dicatur de plurib⁹ differentib⁹ specie in
eo q̄ quale: vt rōnale p̄dicatur de hoīe et de dij⁹ quē differunt
specie. Sumus em̄ rōnales nos vt dij⁹ (vt vult Porphyrius)
sed mortale additū nobis separat nos ab illis. Illud autē dī p̄di-
cari in q̄le qd̄ cōueniēter r̄ndetur ad interrogatōem factā per
quale. Cū em̄ q̄ritur. qualis est hōi: cōueniēter r̄ndetur rōnali.
Iō rōnale p̄dicat de hoīe in quale. **A**lia definitio. Dīna est
qua sp̄es abundat a genere: vt hōi abundat ab aiali his differē-
tib⁹ q̄ sunt rōnale mortale. **S**ciendum q̄ eadem differentia ē
diuisiua et cōstitutiua. sed diuisiua generis et cōstitutiua sp̄ei
per rationale dividit aiali cū differentia sibi opposita scz irronali.
Fund
P̄icimus em̄ aialiū aliud rōnale aliud irronale. et cōstituunt
diuersas sp̄es sub aiali. Om̄is em̄ dīna adueniēs generi cōsti-
tuit sp̄em. ideo cōstitutiua seu specifica nominat. Rationale ei
additum super hoc genus animal cōstituit hoīem. Et ob hoc
dicit Boetius q̄ sola species definitur. Definitio em̄ debet ē
ex genere et differentia. Sola aut̄ species habet genus et diffe-
rentiam. ergo sola species definitur

Ropriū dicit quadrupl̄r. Primo dī p̄priū qd̄ inest alii
cui sp̄ei et nō omni: vt esse medicū vel grāmaticū cōue-
nit homini sed nō omnī homini. Secundo mō dī p̄rium qd̄ in-
est homini et nō soli: vt esse bipedem inest omni homi sed non
soli. Tercio mō dī p̄priū qd̄ inest omni soli sed non semp̄: vt ca-
nescere inest omni homi et soli sed nō sp̄. qz solū inest homi in se-
nectute. Quarto mō dicitur p̄rium quod appellatur p̄rie p̄/
priū. Et est qd̄ inest omni soli et semper: vt risibile quod inest
omni homini soli homini et semper. nō q̄ actu semper rideat sed

aptus natus est ad ridendum. Et hoc p̄prium quarto mō est
vnū de quinq̄ p̄dicabilib⁹. Et definit sic ab Aristotele
Definitio m̄n

Definitio proprii

Propriū est quod inest omni soli & semp & cōuersim predi-
catur de re. & non indicat qd est esse rei: vt risibile. Unde (non
indicat qd est esse rei) ponitur in definitōe proprii ad differen-
tiam definitōis. Definitio em̄ conuersim predicatur de re. et
indicat quid est esse rei. Exemplum: vt substantia animata
sensualis convertitur cum aiali. & indicat quid est esse eius.
qz oīs definitio datur per substantialia. omne em̄ superiorū ē
stole. Definitio est orō quid est esse rei significans. Propriū
autem non indicat quid est esse rei.

Tres sunt definitioes accidentis.

Lcidens est qđ adest & abest p̄ter subiecti corruptiōem
ut album nigrū sedere stare. hec em̄ possunt adesse hoī
et abesse preter subiecti corruptionem. **S**ecunda est acciūs
est quod neḡt̄ genus neḡt̄ sp̄es neḡt̄ differentia neḡt̄ propri
um. inest aut̄ rei **T**ertia acciūs est qđ contigit eidez inesse & nō
stoteles q̄ secunda est melior q̄ prima. qm̄ ad intelligendā p̄
mam necesse est scire quid sit genus species differentia & priū
Secunda autem per se nota est

Due sunt divisiones accidentis

Accidentium aliud separabile: ut albū nigṛ sedere in hoīe. Aliud inseparabile: ut nigṛ in coruo & ethiope. & albū in cygno. **L**acet enim nigṛ inseparabiliter accidat coruo. tñ hoc nō est p̄tra definitionē in qua dī: q̄ p̄t abesse & adesse p̄ter subiecti corruptiōem. q̄ (ut vult Porphiri⁹) coruus p̄t intelligi albo & ethiops nigris cādore p̄ter subiecti corruptiōem. **S**edā diuinis. accidentiū aliud cōe: ut albū nigṛ. aliud p̄p̄nū: ut albū sortis

Decoueientia qnq; pdicabiliū

Omnime est omnibus quinque predicabilibus de pluribus
predicari Quo^m genus differt ab alijs.
Differt autem gen^m ab alijs. qz gen^m predicatur de pluribz qz alia.

Quō differētia differt ab alijs

Domina em differt a granie in eo quod pdicat in quele. genaut in quod
Idena differt a spez. primo. quod differentia pdicat de pluribz
quint speciales. Beatricem. Et. Beatricem. verbi.
verbi. speciales. Beatricem. Et. Beatricem. verbi.

speciebus illa vero non. Item differt ab accidente. quia acci-
dens suscipit intentionem et remissionem. Differētia vero nō
suscipit magis aut minus

Quō spēs differt ab alijs

Differt autē spēs a genere. qz genus cōtinet spēs et nō conti-
netur ab eis. Spēs autē differt a differentia. qz ex pluribz dif-
ferētibz bñ constituitur vna spēs: vt iste differentie rationale.
mortale coniunguntur ad constitutōem huius spēi hō. spēs
vero non coniungitur spēi ut gignat aliam spēm. Quedā em̄
particularis equa cuidam particulari asino commiscetur ad
muli generatōem. sed non equa et asinus in communi. Spēs
autē differt a p̄prio. qz spēs natura p̄o est p̄prio. p̄prium p̄o po-
sterius est spē. Preterea quorum termini id est definitōes sunt
differentes ipsa sunt differentia. Spēs differt ab accidente.
qz spēs p̄dicatur in quid. accidens vero in quale vel quō se
habet. Spēs etiam natura est prior accidente. Omne em̄ ac-
cidens natura posterius est suo subiecto.

Quō p̄prium differt ab accidente

P̄prium autē differt ab accidente. qz p̄prium p̄dicat de vna
sola spēcuius est p̄prium. accīns vero de pluribz spēbus. Et
accidēs p̄mo inest indiuiduis. et qz posterius gñibz et spēbus.
nō em̄ homo aut aīal currit. nisi qz sortes v̄l plato currit p̄o
p̄prium aut p̄mo conueit spēi et qz spēm conueit indiuiduis. Itēz
genus dñna spēs et p̄prium equaliter p̄cipiant ab oīibus de qbz
predicantur accīns vero nō. sed suscipit intentionem et remissio-
nem. Item genus differētia spēs et p̄prium yniuoce p̄dicant. ac
cidēs autē nō p̄dicatur yniuoce sed denomiatiue.

Triplex est p̄dicatio

P̄dicari autē yniuoce est p̄dicari fīm vñū nomē et rōnem
vñū fīm illud nomē sumptam: vt hō fīm vñū nomē p̄dicatur
de sorte et platone: vt sortes ēhomo. plato ēhomo. Et rō sor-
tis et platonis fīm illud nomē est vna sc̄ aīal rōnale mortale.
ob hoc ens non ē genus nec p̄dicatur vniuoce. qz licet fīm vñū
nomē p̄dicat. nō tamē fīm vñā rōnē. Ratis em̄ entis fīm
quod dī de substātia est ens p̄ se. fīm autē qz dī de alijs nouē p̄d-
icamētis ēens in alio. et sic p̄dicat fīm diuersas rōnes. et ibo
nō vniuoce p̄dicatur. sed potius equoce vel multipli. P̄di-
carī autē equioce ēp̄dicari vno nomine et rationibz diuer-